

Dierbare Broeders en Zusters,

Door ons Doopsel nam de Heilige Drievuldigheid, Vader, Zoon en Heilige Geest, bezit van onze ziel. Daarenboven komt bij elke Eucharistie de gekruisigde en verrezen Heer Jezus Christus ons raken met Zijn goddelijke aanwezigheid. Onze ziel is zo het ware heiligdom van God.

“Er komt een uur ... dat de ware aanbidders de Vader zullen aanbidden in geest en waarheid”, zegt Jezus tegen de Samaritaanse vrouw. De aanwezigheid van God is niet meer gebonden aan een specifieke berg of een tempel, of een stad. Het hemelse Jerusalem, de Stad van God, bevindt zich in het hart van elke gedoopte. De heilige Augustinus vertelt hoe Hij overal op zoek ging naar God, maar hem nergens vond. Tot de dag dat hij begreep dat God zich niet buiten hem, maar in hem bevond.

Het Koninkrijk van God bevindt zich in ons (Luc 17, 21): *“Indien iemand me bemint”*, zegt Jezus, *“dan zal mijn Vader hem beminnen en wij zullen tot hem komen en onze woonst in hem vestigen.”* *“Weet gij dan niet”*, zegt Paulus op zijn beurt, *“dat uw leden de tempel zijn van de Heilige Geest, die in u is?”* (1Kor 6, 19); en nog : *“De tempel Gods is heilig, en die tempel dat zijn jullie.”* (1Kor3, 17)

De heilige Elisabeth van de Drievuldigheid roept het uit: *“Ik heb mijn hemel op aarde gevonden, want de hemel dat is God en God is in mijn ziel. Wij aanschouwen God nog niet, maar we bezitten hem wel reeds, zoals de heiligen hem daarboven bezitten.”*

“Het leven en de roeping van een monnik is niets anders dan deze gemeenschap met God, van de ochtend tot de avond, van de avond tot de ochtend. Indien Hij onze cellen en onze kloostergangen niet vulde, hoe leeg zou het hier allemaal zijn! Maar wij zien hem doorheen alles, wij dragen hem in ons en ons leven is een vervroegde hemel.”

De geestelijke meesters sporen ons, christenen, aan om steeds met God te leven, waar we ook zijn, wat we ook doen: Hij laat ons nooit alleen, Laten we dus ook steeds bij hem blijven, laten we binnengaan in het diepst van onze ziel, daar vinden we hem altijd, Hij die alleen het goede voor ons wil.

“De ware aanbidders aanbidden de Vader in geest en waarheid”; *“in spiritu et veritate”*. Laten we ook het tweede deel niet vergeten: de waarheid. Zij verhindert precies dat wij een verkeerde interpretatie geven aan het eerste deel. Met geest bedoelen we niet dat de werkelijkheid afhankelijk zou zijn van onze menselijke voorstellingen. Maar precies omgekeerd: God aanbidden met onze geest betekent: hem aanbidden in de Geest van Waarheid. Die Heilige Geest die ons in staat stelt God te kennen. Zoals Johannes Paulus II het zo vaak schreef: het idealisme is onverzoenbaar met ons geloof. Ons geloof is gebaseerd op de waarheid, met andere woorden op wat IS. En God IS. *“Ego sum”*, *“ego eimi”*, *“ik ben die is”*: dat is de Naam van God. En Hij heeft deze waarheid geopenbaard in Jezus Christus, Zijn eniggeboren Zoon, die *“de Weg is, de Waarheid en het Leven”*. God heeft zichzelf niet geopenbaard om niets te zeggen, maar om ons *“getuigenis af te leggen van de waarheid”*, die Waarheid die Hij uiteindelijk zelf is, die Waarheid die ons ook *“zal bevrijden”*: *“Dit is het eeuwige Leven”*, zegt Jezus, *“dat ze U kennen, de ene ware*

God, en hem die Gij hebt gezonden, Jezus Christus.” (Joh 17,3) “Wie mij kent”, zegt de Heer nog, “kent de Vader.”

Samen met de heilige Paulus mogen we uitroepen: *“Scio cui credidi”*; *“ik weet, ik ken Degene in wie ik mijn geloof heb gesteld.”* Dat is de grote vreugde van ons geloof, in al haar eenvoud en realisme: *“De Vader zoekt mensen die hem zo aanbidden.”*

Laten we dus deze oproep van de Heer beantwoorden met een leven in geest en waarheid, tot de dag dat we hem mogen aanschouwen “zoals Hij is”, van “aangezicht tot aangezicht”. Amen.